

**ZAKON
O PLATAMA I NAKNADAMA SUDIJA I JAVNIH TUŽILACA
U REPUBLICI SRPSKOJ**

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se plate, naknade i određena materijalna prava sudija i javnih tužilaca u Republici Srpskoj.

Član 2.

Osnovna mjesečna plata sudija je plata u kojoj je sadržan porez na dohodak i iznosi:

- 1) za sudije osnovnih sudova i okružnih privrednih sudova 2.704 KM,
- 2) za šefove odjeljenja osnovnih sudova i okružnih privrednih sudova 2.932 KM,
- 3) za predsjednike osnovnih sudova i okružnih privrednih sudova 3.159 KM,
- 4) za predsjednike osnovnih sudova sa 30 ili više sudija 3.613 KM,
- 5) za predsjednike osnovnih sudova sa 60 ili više sudija 4.068 KM,
- 6) za sudije okružnih sudova i Višeg privrednog suda 3.387 KM,
- 7) za šefove odjeljenja okružnih sudova 3.613 KM,
- 8) za predsjednike okružnih sudova i Višeg privrednog suda 3.841 KM,
- 9) za sudije Vrhovnog suda Republike Srpske 4.296 KM,
- 10) za šefove odjeljenja Vrhovnog suda Republike Srpske 4.522 KM,
- 11) za predsjednika Vrhovnog suda Republike Srpske 4.977 KM.

Član 3.

Osnovna mjesečna plata javnih tužilaca je plata u kojoj je sadržan porez na dohodak i iznosi:

- 1) za javne tužioce okružnih javnih tužilaštava 2.704 KM,
- 2) za šefove odsjeka okružnih javnih tužilaštava 2.932 KM,
- 3) za zamjenike glavnog tužioca okružnih javnih tužilaštava 3.387 KM,
- 4) za glavne okružne javne tužioce okružnih javnih tužilaštava 3.841,10 KM,
- 5) za republičke javne tužioce 4.296 KM,
- 6) za zamjenike glavnog republičkog javnog tužioca 4.522 KM,
- 7) za glavnog republičkog javnog tužioca 4.977 KM.

Član 4.

Osnovna mjesečna plata sudija i javnih tužilaca iz čl. 2. i 3. ovog zakona uvećava se za 0,5% za svaku punu godinu radnog staža, najviše do 40 godina.

Član 5.

U osnovnoj plati, uvećanju plate, kao i svim naknadama koje ostvaruju sudije i javni tužioc i u skladu sa ovim zakonom sadržan je porez na dohodak.

Član 6.

(1) Plate iz čl. 2. i 3. ovog zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna bruto plata u Republici Srpskoj izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne bude veća od 1.625 KM.

(2) Počev od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna bruto plata u Republici Srpskoj izračunata za kalendarsku godinu prvi put dostigne ili bude veća od 1.625 KM, osnovna mjesečna plata sudija i javnih tužilaca propisana čl. 2. i 3. ovog zakona će se godišnje povećati za procenat povećanja prosječne mjesečne bruto plate u Republici Srpskoj.

(3) Procenat povećanja iz stava 2. ovog člana izračunava se tako što se uporedi prosječna mjesečna bruto plata u Republici Srpskoj za kalendarsku godinu sa prosječnom mjesečnom bruto platom u Republici Srpskoj iz prethodne kalendarske godine.

(4) U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna bruto plata u Republici Srpskoj izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plata sudija i javnih tužilaca ostaje ista i neće se ponovo povećati sve dok prosječna mjesečna bruto plata u Republici Srpskoj izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plata u skladu sa stavom 2. ovog člana, a nakon toga, plate sudija i javnih tužilaca se povećavaju u skladu sa stavom 2. ovog člana.

(5) Prosječna mjesečna bruto plata za kalendarsku godinu je ona plata koju objavi Republički zavod za statistiku.

Član 7.

(1) Broj radnih sati za sudije i javne tužioce iznosi 40 radnih sati sedmično.

(2) Ukoliko sudija ili javni tužilac radi pola radnog vremena u skladu sa posebnim zakonom ili propisima, osnovna mjesečna plata iz člana 2, odnosno člana 3. ovog zakona obračunava se prema broju dana provedenih na radu za taj mjesec.

Član 8.

(1) Sudije i javni tužioci imaju pravo na naknadu plate u punom iznosu za vrijeme korišćenja godišnjeg odmora u trajanju od 30 radnih dana.

(2) Pored prava na godišnji odmor iz stava 1. ovog člana, sudije i javni tužioci imaju pravo na naknadu plate u punom iznosu:

- 1) za vrijeme korišćenja plaćenog odsustva,
- 2) za republičke praznike,
- 3) tokom privremene spriječenosti za rad zbog povreda na radu ili profesionalne bolesti,
- 4) tokom prekida rada zbog propusta poslodavca da preduzme odgovarajuće mjere zaštite na radu,
- 5) dva dana odsustva u toku godine radi zadovoljenja vjerskih i tradicijskih potreba.

(3) Pored prava iz stava 2. ovog člana, sudije i javni tužioci imaju pravo na dva neplaćena dana godišnje za zadovoljenje vjerskih potreba.

(4) Sudije i javni tužioci imaju pravo na naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% osnovne mjesečne plate iz člana 2. tačka 1), odnosno člana 3. tačka 1) ovog zakona.

(5) Bruto naknada za godišnji odmor iz stava 4. ovog člana plaća se kao dodatak na redovnu platu u julu svake godine, bez obzira na vrijeme korišćenja godišnjeg odmora.

(6) Plaćeni godišnji odmor za svakog sudiju i javnog tužioca određuje se planom godišnjih odmora koji određuje predsjednik suda ili glavni javni tužilac na godišnjoj bazi u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju suda, odnosno javnog tužilaštva.

Član 9.

Pored godišnjeg odmora i odsustva za zadovoljavanje vjerskih i tradicijskih potreba iz člana 8. ovog zakona, sudije i javni tužioci imaju pravo na sedam plaćenih dana odsustva u toku jedne kalendarske godine, u slučaju:

- 1) sklapanja braka – pet radnih dana,
- 2) smrti člana uže porodice (bračnog i vanbračnog supružnika, majke, oca, očuha, maćeha, djeteta, pastorka, brata, sestre, polubrata, polusestre) – tri radna dana,
- 3) u slučaju smrti člana šire porodice (djeda, babe ili bliskog srodnika bračnog druga ili partnera) – jedan radni dan,
- 4) rođenja djeteta – dva radna dana,
- 5) selidbe iz stalnog prebivališta u drugo prebivalište – jedan radni dan.

Član 10.

(1) Visoki sudski i tužilački savjet može odlučiti da sudija, odnosno javni tužilac nastavi da prima platu tokom odsustva koje mu odobri Visoki sudski i tužilački savjet.

(2) Visoki sudski i tužilački savjet, uz saglasnost Ministarstva pravde, donosi propis u kojim slučajevima sudija, odnosno javni tužilac nastavlja da prima platu tokom odsustva iz stava 1. ovog člana.

Član 11.

Sudije i javni tužioci imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu platu propisanu članom 2, odnosno članom 3. ovog zakona kao naknadu prilikom odlaska u penziju.

Član 12.

Sudije i javni tužioci imaju pravo na zdravstveno osiguranje i bolovanje u skladu sa Zakonom o zdravstvenom osiguranju u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09 i 110/16).

Član 13.

Sudije i javni tužioci imaju pravo na penzijsko i invalidsko osiguranje u skladu sa Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske”, br. 134/11, 82/13 i 103/15).

Član 14.

Sudije i javni tužioci imaju pravo na naknadu za putne troškove u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju suda ili javnog tužilaštva i odobrenim budžetom suda, odnosno javnog tužilaštva.

Član 15.

Sudije i javni tužioci imaju pravo na naknadu za troškove nastale u toku edukacije u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju suda ili javnog tužilaštva i odobrenim budžetom suda ili javnog tužilaštva.

Član 16.

U slučaju upućivanja na vršenje dužnosti sudije u drugi sud u skladu sa čl. 50. ili 51. Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu, sudija ima pravo na naknadu troškova u skladu sa propisom koji donosi Visoki sudski i tužilački savjet, uz saglasnost Ministarstva pravde.

Član 17.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o platama i naknadama sudija i tužilaca u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 66/14 i 60/15).

Član 18.

Ovaj zakon objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srpske“, a stupa na snagu 1. avgusta 2018. godine.

Broj: 02/1-021-735/18
Datum: 4. jul 2018. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Nedeljko Čubrilović